

Woman Hood

URSULA
GRABER

DANCER & CHOREOGRAPHER

CREDITS

CONCEPTE, PERFORMANCE, COREOGRAFIA:	URSULA GRABER
DRAMATÚRGIA:	BÀRBARA RAUBERT, HANNA ROHN
VESTUARI, PRÒTESIS:	ANA VIVERO (BARCELONA)
VISUALS EN 3D:	POL MONSÓ PURTÍ
TÈCNICA DE LA LLUM I SO:	LISA RASCHHOFER
PRODUCCIÓ I RELACIONS PÚBLIQUES:	URSULA GRABER, LAURA HALB
CÀMERA:	FABIAN CZERNOVSKY, ULRICH A. REITERER
REALITZACIÓ I MUNTATGE AUDIOVISUAL:	BERTA MONSÓ PURTÍ
PROFESORES DE LLENGUA DE SIGNES:	SARAH RADOJICIC, LAURA MOLERO AREÑAS
FOTOS:	EDI HABERL, CLEMENS NESTROY

Amb el suport de

 **Bundesministerium
Kunst, Kultur,
öffentlicher Dienst und Sport**

**das andere
theater**
IG theater

19 I 20 DE MARÇ 2021
RETRANSMISSIÓ EN LÍNIA DE LA PERFORMANCE
Dv. 19h, seguida d'una tertúlia amb l'artista
en **alemany**
Ds. 20h, seguida d'una tertúlia amb l'artista
en **català**

Sobre la Performance de dansa Woman Hood

Ursula Graber continua la recerca sobre la dona que va començar a Starlight Killjoy Coquelicot (2020) amb la seva nova peça, Woman Hood. Motivada pel desig de tenir dones extraordinàries i empoderades com a models i sentir la força de la sororitat es fa preguntes sobre el poder contra la vulnerabilitat, o sobre la diversitat en lloc dels processos d'exclusió. L'emocionalitat es mostra aquí, no només com a fragilitat, sinó en tot el seu esplendor i creativitat, per emparentar-se amb l'alegria de la boja per formar un exèrcit de dones rialleres.

Una heroïna que pot ser qualsevol cosa. Perquè el fet de conèixer les dones úniques de la història dona a una dona una sensació totalment diferent d'estar en aquest món, diu Ursula Graber.

L'obra està estructurada en quatre parts, aparentment sense connexió, protagonitzades per diferents heroïnes: una guerrera, el personatge mitològic de Medea revisitat, una boja que tot ho qüestiona i finalment un recull de totes elles i multiplicades infinitament. Són personatges que han sorgit de buscar la història de dones importants per a la humanitat, amb les que l'artista ha transformat la seva sensació d'estar en aquest món.

"Soc una dona si ...?"

Part 1: La guerrera

Com podem viure les parts femenines i masculines de cadascú de nosaltres?

A partir de les històries reals i fictícies de guerreres i amazones, els trets que extreu per a aquest personatge són principalment classificats com a masculins. Però la coreògrafa es demana on es troba realment la lluita i quina és la seva força. Ursula Graber situa la lluita diària dins un món creat en base a un sistema exclusivista i ple de patrons, al qual interpel·la amb interrogants i nous tipus d'heroisme. Una heroïna que pot ser qualsevol cosa. Com va escriure Valentine de Saint-Point el 1912: "És absurd dividir la humanitat en homes i dones. Es compon només de feminitat i masculinitat. Cada superhome, cada

heroi, per molt èpic que sigui, el seu geni o poder és l'expressió prodigiosa (...) composta alhora d'elements femenins i masculins, de feminitat i masculinitat: és a dir, un ésser complet."

Part 2: Medea

Ens interessa la passió, les emocions i la venjança de Medea, però també el seu dolor i vulnerabilitat. Ursula Graber busca la bellesa i la força que hi ha al darrere de totes aquestes contradiccions, inspirada en la banda sonora cinematogràfica de la *Medea* de Lars von Trier i en

la de la directora Angèlia Liddell. Es tracta d'expressions no convencionals on s'uneixen bellesa i el dolor, però sobretot transformació. La Medea d'Úrsula Graber busca mesurar-se amb ella mateixa, trobar els propis límits i permetre que el seu cos es transformi fins al grotesc. Un altre referent en aquest context és la coreògrafa capverdiana Marlene Monteiro Freitas, i amb la seva força metamòrfica dona pas a la tercera part de l'obra.

Part 3: La boja

Com podem afrontar la frustració, la ràbia i la tristesa d'un sistema que, per desenvolupar-se, ha hagut d'arraconar les dones? Úrsula Graber troba la resposta radical en la bogeria, l'humor i el joc. Tres armes que se serveixen de l'alegria i llibertat de la boja i del joc seriós per deslliurar-nos de la pressió d'haver de ser perfectes a la feina, com a mares, amb el cos...

Gràcies a un error de tipografia durant el procés artístic va aparèixer l'ànec com a símbol de la boja i s'hi va quedar fins al final en la selecció de música.

Part 4: Sororitat / Sisterhood

Les forces combinades de la meitat de la població mundial ens donen la imatge d'aquest exèrcit invencible perquè, sobretot, es tracta d'una xarxa de suport mutu, com deia Audre Lourde. El "Hood" del títol d'aquesta peça es refereix a Robin Hood -el que roba per repartir-, al barri -que

ens acull-, a la caputxa -que ens protegeix-. O també pot ser simplement una tècnica de llum que surt del fons i s'il·lumina en la pròpia llum – i es fa visible.

La plataforma engagementarts.be, que lluita contra el sexisme a les arts escèniques, connecta l'experiència de la coreògrafa amb el manifest feminista de Sara Ahmed (*Living a Feminist Life*, 2017), i pren el concepte de *sorority* (fraternitat) per traduir-lo a llengua de signes -alemanya i catalana- per introduir-lo en la coreografia, junt amb altres conceptes vinculats: sororitat, vulnerabilitat, ira, tristesa, tenir espai i temps, ser escoltat i entès, seguretat, sense jutjar.

Sobre el vestuari

El vestuari i les pròtesis de *Woman Hood* són de l'artista Ana Vivero (Barcelona). Aquesta disfressa -feta majoritàriament amb mitges de nylon de diferents tons de pell- col·loca metafòricament a escena totes les hores de treball i esforç de les dones que han treballat a les fàbriques de mitges. Mal pagades, a la fàbrica eren necessàries i van saber sobreviure i fins i tot crear les pròpies maneres

d'organitzar-se per demanar millores laborals i aconseguir una certa independència.

També hi ha alguns elements daurats i metàl·lics que ens remetent a les arts marcial, a les amazones, però també a Barbarella, la reina de la galàxia.

Pensant concretament en l'escena de Medea, Ana Vivero va fabricar un "capoll de venjança i sang", segons les seves paraules, amb feltre de llana i seda teixit a mà, que es converteix en un envoltori però també té una entitat escultòrica pròpia..

De manera similar, un conjunt de pròtesis (per als pits, les cames o els braços) transformen el cos, el deformen i ens obren camí a un joc amb el concepte de bellesa i de raresa.

En un moment, veiem Ursula Graber amb cinc o sis pits. De bon començament, semblen uns testicles que li pengen entre les cames, després se'ls penja al voltant del coll com un collaret, o com una multiplicació dels propis. En català, l'expressió "treure pit" significa estar orgullós d'un mateix. L'orgull també (in)vesteix tota la deformitat -és a dir, la forma que ha sortit de la norma- que ha guiat tota la peça amb el seu heroisme particular.

— — —

REFERENTS:

Adrien Sina (2011): Valentine de Saint-Point. The Art of Flesh, Lust and Politics.

In: Adrien Sina, *Feminine Futures. Performance, Dance, War, Politics and Eroticism*. Dijon: Les presses du réel. Pàgines 11-30.

Sara Ahmed (2017): *Living a Feminist Life!* Muenster: Edició UNRAST.

Sobre la ballarina i coreògrafa Ursula Graber

Ursula Graber, de Graz (AT), és una coreògrafa i ballarina contemporània versàtil, les obres de la qual sempre tracten temes que li són molt propers. Graber crea espectacles de dansa exigents físicament. Va rebre el 2019 l'«Startstipendium», una beca de música i arts escèniques del Ministeri Federal Austríac per a la UE, l'Art i la Cultura. Va estudiar a la reconeguda *Haute école des arts de la scène La Manufacture* de Lausana (CH) i a la Universitat Privada Anton Bruckner de Linz. Actualment viu i treballa a Graz i a Girona.

Els espectacles de dansa de Graber tracten temes crítics socialment com el feminisme, el paper de les dones, el llenguatge i la identitat, la natura i la comunitat. Amb molt d'humor i una dansa de molta exigència física, transforma aquests motius en grans espectacles. La seva obra s'ha representat a nivell nacional i internacional.

El 2018, Graber va fer gires per tota Suïssa com a ballarina del conegut coreògraf suís Fabrice Mazliah com a part del festival STEPS.

El 2020 es va estrenar en solitari l'impressionant espectacle de dansa "*Starlight 'Killjoy' Coquelicot*", que va ser acollit amb entusiasme pel públic i amb una valoració excel·lent per part de la crítica.

Més informació: ursulagraber.com

MÚSICA UTILIZADA:

Kenji Kawai: Teidou No Balsa (aus der japanischen Serie Moribito: Guardian of the spirit), 2008 🎵 Lisa Gerrard and Pieter Bourke: Sacrifice. 🎵 Album: Duality. 1997. (Per la película „Medea“ de Lars von Trier) 🎵 The Kinks: Waterloo Sunset (Session Excerpt - Backing Track Take Two).1967 🎵 Queen: Bohemian Rhapsody: Mr. Chicken. Interpreted by RomeroMay (Youtube) 🎵 Franco Muñoz Vukelic: Despacito Chicken Version by Mr. Chicken (Youtube) 🎵 Jun Miyake: Los Dias Largos. Album: Lost Memory Theatre Act-3. 2018 🎵 Billie Eilish – bad guy. Rubber Chicken Cover interpreted by Chickensan (Youtube) 🎵 Laurie Anderson: O Superman (For Massenet). Album: Big Science. 1982 🎵 Moby: Flower. Album: Play: The B Sides. 2000